

Πεντηκοστάριον
Χαρμόσουνον
Τὸ Ταξίδι Συνεχίζεται
μέσα στὸ Φῶς τῆς Ἀναστάσεως
πρὸς τὴν Δόξα τῶν Ἑσχάτων

■ † Κυριακὴ τῶν Ἁγίων Πάντων

Οἱ Βίοι τῶν Ἁγίων*
«Εἶναι σὰν τὶς Εἰκόνες
ποὺ καθιστοῦν τοὺς Ἁγίους παρόντες»

Ἡ μελέτη τῶν Βίων τῶν Ἁγίων, ποὺ ἡ Ἐκκλησία μας ἐορτάζει κάθε ἡμέρα τοῦ ἔτους, εἶναι πολὺ σημαντικό στοιχεῖο στὴν πνευματικὴ ζωὴ τοῦ Ὁρθόδοξου Χριστιανοῦ. **Οἱ Βίοι** αὐτοί, ἀκόμη καὶ ἂν περιορίζονται σὲ σύντομα κείμενα, **εἶναι σὰν τὶς Εἰκόνες** ποὺ καθιστοῦν τοὺς Ἁγίους παρόντες καὶ μᾶς ἐπιτρέπουν νὰ ἐπωφελοῦμαστε ἀπὸ τὴν μεσιτεία καὶ τὴν προστασία Τους.

Ἡ Ἐκκλησία εἶναι μία Μεγάλη Οἰκογένεια ποὺ ἀποτελεῖται καὶ ἀπὸ ἁμαρτωλοὺς καὶ ἀπὸ Ἁγίους. **Οἱ Ἅγιοι** ὅλων τῶν ἐποχῶν, πάντοτε ζῶντες κοντὰ στὸν Κύριο, ἀποτελοῦν μέρος τοῦ ἴδιου Σώματος τοῦ Χριστοῦ, τῆς ἴδιας Ἐκκλησίας, ὅπως καὶ ἐμεῖς.

Καὶ ἐμεῖς, ἐπειδὴ εἴμαστε ἁμαρτωλοί, δὲν μπορούμε νὰ ὑψωθοῦμε πρὸς τὸν Θεό, παρὰ μόνο ἂν αὐτοὶ μᾶς πάρουν, θὰ λέγαμε, ἀπὸ τὸ χέρι.

Ὅπως ἔλεγε ὁ μεγάλος Γάλλος συγγραφέας Charles Réguy, τὸν Χριστιανὸ δὲν τὸν κάνει μόνο ἡ ἄμεμπτη ἠθικὴ. **Καὶ** ἓνας εἰδωλολάτρης, ἓνας ἄθεος μπορούν νὰ εἶναι ἐνάρετοι, ὅπως καὶ ἓνας Χριστιανός –τὸ ξέρουμε πάρα πολὺ καλά– μπορεῖ νὰ εἶναι ἁμαρτωλός.

Αὐτὸ ποὺ χαρακτηρίζει τὸν Χριστιανὸ εἶναι, ὅτι ἀποτελεῖ μέλος ἑνὸς Λαοῦ, ποὺ ἀποτελεῖται ἀπὸ ὅσους πιστεύουν στὸν Χριστὸ καὶ ἔχουν ἀποδεχθεῖ νὰ σωθοῦν δι' Αὐ-

του, ὅσους βαπτίσθηκαν στὸ ὄνομα τῆς Ἁγίας Τριάδος καὶ μεταξὺ τῶν ὁποίων ὄλος ὁ πνευματικὸς πλοῦτος τοῦ καθενὸς γίνεται κτῆμα ὄλων.

Ἔνας Λαός, ὅπου οἱ Ἅγιοι κρατοῦν τοὺς ἀμαρτωλοὺς ἀπὸ τὸ χέρι καὶ τοὺς ὀδηγοῦν στὸν Οὐρανό.

Οἱ Ἅγιοι εἶναι τὰ μέλη τοῦ Λαοῦ αὐτοῦ, στὰ ὁποῖα τὸ ἔργο τῆς σωτηρίας ἀπέδωσε ὄλους τοὺς καρπούς του, διότι ἡ πίστη τους ἦταν δυνατὴ καὶ ἡ συνέργειά τους μετὰ τὴν Χάρι τοῦ Ἁγίου Πνεύματος μεγάλη. **Σ**ώθηκαν, θεώθηκαν, μεταμορφώθηκαν. **Εἶ**ναι σὰν τὰ **πυρωμένα κάρβουνα**, στὰ ὁποῖα ἔχει διεισδύσει τὸ πῦρ τῆς θεότητος τοῦ ἀναστημένου Χριστοῦ. **Εἶ**ναι σὰν τὰ **καθαρὰ κρύσταλλα** πὸ τὸ Φῶς Του διαπερνᾶ καὶ λαμπρύνει. **Κ**αὶ ὅταν προσκυνοῦμε τὴν Εἰκόνα τους ἢ τὰ Λείψανά τους, ὅταν διαβάζουμε τὸν Βίο τους, ὅταν τοὺς ἐπικαλούμαστε, μετὰ ἄλλα λόγια, ἐρχόμαστε σὲ ἐπαφὴ μαζί τους, μᾶς μεταδίδουν μία σπῖθα ἀπὸ τὸ πῦρ πὸ ἐνοικεῖ μέσα τους.

Οἱ Ἅγιοι εἶναι τόσο πλήρεις ἀπὸ τὸ Φῶς τοῦ Χριστοῦ, ὥστε δὲν μποροῦν νὰ παρεμβληθοῦν ἀνάμεσα σ' Αὐτὸν καὶ σὲ μᾶς. **Εἶ**ναι, θὰ λέγαμε, **διαφανεῖς, διαυγεῖς. Δι'** Αὐτῶν μᾶς παρουσιάζεται πάντοτε τὸ πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ, στὶς διάφορες πτυχές Του.

Αὐτὸ πὸν θαυμάζουμε καὶ τιμοῦμε σ' Αὐτοὺς εἶναι ἀκριβῶς ἡ θαυμαστὴ ἀντανάκλαση τοῦ Χριστοῦ, τὸ ἄκτιστο αὐτὸ κάλλος, μετὰ τὸ ὁποῖο τὸ Ἅγιον Πνεῦμα ντύνει τὴν ἀνθρώπινη φύση, στὴν ὁποία κατοικεῖ.

Ἡ δὲ δύναμη τῆς μεσιτείας Τους προέρχεται ἀπὸ τὸ ὅτι ἀπεκδύθηκαν τὸ δικό τους θέλημα καὶ ζωὴ τους ἔγινε τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ. «**Ζ**ῶ δὲ οὐκέτι ἐγώ, ζῆ δὲ ἐν ἐμοὶ Χριστός» (Γαλ. β' 20), θὰ μπορούσαν ἐν πάσῃ ἀληθείᾳ νὰ ποῦν.

Ἐκτοτε, ἀπολαμβάνουν τὴν υἱικὴ παρρησία ἐνώπιον τοῦ Πατρός, ἢ ὁποῖα τοὺς ἐπιτρέπει νὰ ἔχουν τὴν τόλμη νὰ ζητοῦν τὰ πάντα.

* * *

Ἴσως ἀντιτάξει κάποιος, ὅτι πολλοὶ ἀπὸ τοὺς Βίους αὐτοὺς τῶν Ἁγίων δὲν εἶναι τόσο ἱστορικὰ τεκμηριωμένοι ὅσο τὰ σύγχρονα πνεύματα θὰ τὸ ἠθελαν. **Σ**τὴν πραγματικότητα, ἡ Εἰκονογραφία ὑπακούει σὲ ἄλλες ἀρχές ἀπὸ ἐκεῖνες τῆς κοσμικῆς ἱστοριογραφίας, ἐπειδὴ καὶ ὁ σκοπὸς τῆς εἶναι διαφορετικὸς. **Α**γιογραφεῖ Εἰκόνες, δὲν μαζεύει φωτογραφίες.

Συμβαίνει καμιά φορὰ –ὄχι πάντα, ἀσφαλῶς– οἱ ἀρχαῖες διηγήσεις τοῦ μαρτυρίου ἢ τῶν ἀσκητικῶν κατορθωμάτων ἢ τῶν θαυμάτων κάποιων Ἁγίων νὰ θυμίζουν μᾶλλον *μιντρασιμ* (τὰ ἀνάμικτα μετὰ φαντασίες κείμενα τῶν Ἑβραίων γιὰ τὰ γεγονότα τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης), παρὰ διηγήσεις καθαρὰ ἱστορικές.

Μερικοί συγγραφείς τῶν Βίων τῶν Ἁγίων (ποῦ ὥστόσο δὲν εἶχαν δόλο) δὲν δίσταζαν νὰ μεγαλοποιήσουν κάποια στοιχεῖα ἢ νὰ ἐπινοήσουν ἄλλα, ὄχι γιὰ νὰ δώσουν διέξοδο σὲ κάποια νοσηρὴ διάθεση γιὰ τὸ θαυμαστό, ἀλλὰ γιὰ νὰ περιγράψουν καλύτερα κάποια πτυχή τῆς ἀθηντικῆς φυσιογνωμίας τῶν Ἁγίων καὶ νὰ κατανοήσουμε καλύτερα τὴν δύναμη τῆς θείας Χάριτος, ἡ Ὅποια ἐπιτελοῦσε δι' αὐτῶν θαύματα ποῦ ὑπερέβαιναν κάθε κατανόηση.

Τὸ φαντασιακὸ τοῦ χριστιανικοῦ λαοῦ τροφοδοτήθηκε ἔτσι ἐπὶ αἰῶνες μὲ διηγήσεις διαποτισμένες μὲ τὶς ἀδιαμφισβήτητες ἀλήθειες τῆς Πίστεώς μας, ποῦ ἀπευθύνονταν στὴν καρδιὰ καὶ ὄχι στὸν ἐγκέφαλό του, μὲ ὅλη τὴν ἀνακλητικὴ δύναμη ποῦ κατέχει ἡ ποίηση.

Ταῖς πρεσβείαις τῶν Ἁγίων, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς. **Ἀμήν.**

(*) π. Πλακίδα Deseille (†), «Πάσχα τὸ αἰῶνιο πέρασμα», σελ. 219-222, ἐκδόσεις «Ἔαρ», Μάιος 2021. • Ἐπιμέλ. ἡμετ.